

Nieuw licht op lijdenstijd

Leiden ■ Het Leiderdorps Kamerkoor laat nieuw licht vallen op de lijdenstijd; met vier werken die deze zwarte periode markeren.

Dit fantastische koor heeft een dirigent als ster van de hemel geplukt, niet boven Bethlehem, maar boven Griekenland, Angeliki Ploka. Zij dirigeert met handen als opengevouwde bloemen, armen die organisch overhalen om de juiste noot op de juiste plaats te zingen.

Met Poulencs a capella motetten 'Pour un temps de pénitence' overtuigt het Leiderdorps Kamerkoor meteen zijn publiek. Hier hoor je al hoeveel zangers klank en kleur extra verdiepen. In een cirkel opgesteld wordt de ziel van de mens aan God toevertrouwd in het eerste motet 'Timor et Tremor'. Van krachtig voluit smekend tot berustende overgave in niet mis te verstane wringende harmonieën, waar Poulenc patent op heeft. Het vertrouwde 'Vinea mea electa' zweeft sereen door opbloeiende en zich moeizaam sluitende samenklanken. In 'Tristis est anima mea' beveelt Jezus zijn geest in Gods handen zo zuiver als de eerste sopraan soleert, rond de warrige,

i

Muziek

'Compassie' door Leiderdorps Kamerkoor o.l.v. Angeliki Ploka, met Jaco van Leeuwen (orgel) en Willem Hesselings (beelden-de kunst). Gehoord 25 maart, Petruskerk, Leiden.

volk, zijn geliefden.

H. Schütz' 'Musikalische Exequien' blijkt een waagstuk. Om tien solisten uit je koor te selecteren is geen kleinigheid. Er zijn duidelijke verschillen in kracht, kleurrijkheid, inzetten, overgave te bespeuren. Maar die ene kwartsheldere sopraan, die geweldige bariton, stevige alt en die paar heldere tenoren, met het 'grootkoor' maken van deze uitvaartcompositie een indrukwekkend monument.

De voluit fraai gezongen kerklieders klinken als oases in de woestijn. Het plenum pept steeds weer op als de solisten de spanning niet optimaal bereiken. Het kistorgeltje ondersteunt voorbeeldig, danst bij tijd en wijle pittig en maatgevend

ogen.

Dan verhuist het koor naar het balkon, waar 'Secret Supper' van Vitali Karagkezidis (1991) een première verdient. Over Jezus' laatste avondmaal, waarin één van zijn vrienden hem zal verraden. In korte nerveuze lijnen, 'ben ik het Heer?', uitgerekt vragende vocalen, zoemende ondertonen laat hij ons in verwarring achter.

In het grote indrukwekkende sluitstuk 'Via Crucis' van Liszt toont organist Jaco van Leeuwen zijn sublieme orgelspel. Geweldig geconcentreerd in beeldschone registraties, diep doorvoelde solistische delen, van heftig shockerend, wanhoop, pijn tot totale overgave en berusting.

Het Leiderdorps Kamerkoor dwingt respect af met het zwevend suizen als de wind, haar ingevoegde Stabat Maters die vrouwen huiveringwekkend vertolken, hartverscheurende koralen; woorden van Jezus die kracht en liefde uitstralen.

Ongehoord zet het Leiderdorps Kamerkoor de tijd stil. De wondermooie schilderijen van Willem Hesselings veertien statiegangen vergezellen de muziek, die ten diepste geen beelden nodig heeft.